

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 1Oboer/102/2014                |
| Identifikačné číslo spisu: | 8706208603                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 31.05.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Andrea Moravčíková       |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:8706208603.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: CaC clearing, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 2, 040 01 Košice, IČO: 36 194 336, zastúpenej JUDr. Miroslav Věreb, advokát, so sídlom Šoltésovej č. 5, 040 01 Košice, proti povinnému: Ing. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. o vymoženie 250.000,- USD s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Poprad sp. zn. 7Er/419/2006, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 14CoE/77/2013-108, takto

### rozhodol:

I. Dovolanie oprávnenej o d m i e t a.

II. Povinnému n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

Okresný súd Poprad ako súd exekučný uznesením č. k. 7Er/419/2006 -95 z 20. marca 2013 rozhodol o zastavení exekúcie, vedenej na základe notárskej zápisnice č. N142/2002, NZ 138/2002 zo dňa 13.3.2002 spísanej v notárskej kancelárii JUDr. Stanislava Furdu, notára, Košice. Ďalším výrokom vyslovil, že oprávnený je povinný nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. Ladislavovi Kováčovi, PhD., trovy exekúcie. Exekučný súd rozhodol o zastavení exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. a/ a § 58 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Súd dospel k záveru, že notárska zápisnica, na podklade ktorej bolo vedené exekučné konanie, nie je spôsobilým exekučným titulom, keďže sa nestala vykonateľnou. Súd preskúmal notársku zápisnicu z formálnej aj materiálnej stránky. Hoci boli námietky povinného proti exekúcií právoplatne zamietnuté, návrh na zastavenie exekúcie povinný odôvodnil zásadnou skutočnosťou, že medzi povinným a pôvodným oprávneným malo dôjsť spísanou notárskou zápisnicou k zastretiu skutočne uzavretého právneho úkonu - sprostredkovateľskej zmluvy. Súd dospel k záveru, že zmluvou o pôžičke sa zastrel iný skutočne uzavretý právny úkon - zmluva o sprostredkovaní bankovej garancie, čo vyplýva aj z bodov 1, 2 a 10 notárskej zápisnice, kde sa sprostredkovateľskou zmluvou (notárskou zápisnicou) pôvodný oprávnený (sprostredkovateľ) zaviazal obstarat' povinnému (záujemcovi) za odmenu 250.000,- USD uzavretie zmluvy (bankovej garancie) a povinný sa zaviazal sprostredkovateľovi poskytnúť odmenu vtedy, ak bol výsledok dosiahnutý pričinením sprostredkovateľa (pôvodného oprávneného). Na základe

toho dospel súd k záveru, že notárskou zápisnicou mienili jej účastníci uzavrieť sprostredkovateľskú zmluvu. Súd musel prihliadať na ust. § 43 Exekučného poriadku a skúmal, či oprávnený účastník konania preukázal nielen pri návrhu na začatie exekúcie, ale aj následne v konaní, splnenie povinnosti pôvodného oprávneného zabezpečiť povinnému bankovú záruku. Dôkazné bremeno je na oprávnenom, ktorý splnenie svojej povinnosti, resp. povinnosti pôvodného oprávneného, súdu nepreukázal. Vo svojich vyjadreniach k návrhu na zastavenie exekúcie naďalej trval na svojich doterajších vyjadreniach (k námietkam povinného proti exekúcii). Súd z dôvodu nadbytočnosti nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Prešove ako súd odvolací uznesením č. k. 14CoE/77/2013-108 z 27. augusta 2013 odvolanie ako oneskorené odmietol. V preskúmvanej veci bolo napadnuté uznesenie doručované oprávnenému prostredníctvom pošty. Z doručenky nachádzajúcej sa v spise na č. l. 98 vyplýva, že oprávnený si uznesenie prevzal dňa 2.4.2013. oprávnený bol v uznesení riadne poučený o lehote na podanie odvolania. Počnúc dňom 3.4.2013 začala plynúť oprávnenému 15-dňová lehota na podanie odvolania. Jej posledný deň pripadol na stredu dňa 17.4.2013, ktorý bol riadnym pracovným dňom. Z podacej pečiatky na obálke vyplýva, že oprávnený podal odvolanie na poštovú prepravu až dňa 22.4.2013, teda oneskorene. V dôsledku toho muselo byť odvolanie oprávneného podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. odmietnuté ako podané oneskorene.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove podal oprávnený dovolanie, v ktorom navrhol, aby dovolací súd uznesenie súdu prvého aj druhého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Podanie dovolania odôvodnil tým, že v konaní súdov oboch stupňov došlo k vade uvedenej v ust. § 237 písm. d/ O. s. p. a to, že vo veci sa už prv právoplatne rozhodlo (dovolací dôvod podľa ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), a že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (dovolací dôvod podľa ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

Dovolateľ namietal, že povinný už raz identické námietky uplatnil, a že o týchto rozhodol už Okresný súd Poprad uznesením č. k. 7Er/419/2006-53 z 24.7.2007, ktoré nadobudlo právoplatnosť. Z predmetného uznesenia dovolateľ poukazuje na záver súdu, že „tvrdenie povinného, že mu právny predchodca oprávneného neposkytol pôžičku popiera už samotný text exekučného titulu, kde povinný prehlásil, že mu suma 250.000,- USD bola poskytnutá“, ako aj nasledovné konštatovanie súdu „exekučným titulom v tomto konaní nie je rozhodnutie na základe vlastnej zmenky povinného, ale na základe notárskej zápisnice, ktorá je exekučným titulom, nakoľko má všetky náležitosti v zmysle § 41 EP“. Dovolateľ tvrdí, že ak skorším uznesením okresného súdu v tej istej exekučnej veci boli námietky povinného (identické ako námietky v podaní povinného zo dňa 30.11.2010) právoplatne zamietnuté, tak o rovnakých námietkach nie je možné rozhodovať znova. Dovolateľ nesúhlasí s tvrdením okresného súdu, že notárska zápisnica, na základe ktorej sa vedie exekučné konanie, nie je spôsobilým exekučným titulom, keďže sa nestala vykonateľnou. Oprávnená má za to, že notárska zápisnica, je spôsobilým exekučným titulom, keďže sa na jej základe súd vydal poverenie exekútorovi, obsahuje všetky náležitosti formálne aj materiálne a je nespochybniteľné, že povinný mal vrátiť peniaze do 17.5.2002.

Povinný sa k dovolaniu oprávneného písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ust. § 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (ust. § 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpený v dovolacom konaní v súlade s ust. § 241 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 243a ods.1 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (ust. § 236 ods. 1 O. s. p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ust. § 237 a § 239 O. s. p.

Prípustnosť dovolania podľa ust. § 239 O. s. p. v preskúmvanej veci neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu a ani o uznesenie, ktorým by odvolací

súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru ES (ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska a ani o potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania z dôvodu, že ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Rovnako nejde ani o uznesenie odvolacieho súdu, potvrdzujúce uznesenie okresného súdu, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia alebo o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. V danom prípade navrhovateľ dovolaním napáda odmietajúce rozhodnutie odvolacieho súdu (§218 ods. 1 písm. a/) nakoľko bolo odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvého stupňa podané oneskorene.

Prípustnosť dovolania oprávneného by tak prichádzala do úvahy iba vtedy, ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd, taxatívne vymenovaných v ust. § 237 O. s. p. Podľa citovaného zákonného ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca, alebo súd bol nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné (viď napríklad R 117/1999, R 34/1995 a tiež rozhodnutia Najvyššieho súdu SR uverejnené v časopise „Zo súdnej praxe“ pod č. 38/1998 a č. 23/1998). Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 O.s.p. nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení, pretože rozhodujúce je len zistenie, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v ustanovení § 237 O. s. p. Nezistil teda ani podmienky prípustnosti dovolania, na ktoré poukazoval dovolateľ, a ktoré mali spočívať v tom, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo.

Oprávnený procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až c/ a e/ až g/ O. s. p. netvrdil a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Dovolateľ v podanom dovolaní tvrdil procesnú vadu konania podľa ust. § 237 písm. d/ O. s. p. keď poukázal na prekážku právoplatne rozhodnutej veci.

Existenciu vady podľa ust. § 237 písm. d/ O. s. p., t. j. skutočnosť, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, odôvodňoval dovolateľ tým, že povinný už raz identické námietky uplatnil a o tých rozhodol Okresný súd Poprad uznesením č.k. 7 Er/419/2006-53 zo dňa 24.07.2007 ktoré nadobudlo právoplatnosť. Namietal, že sa jedná o tú istú vec, a teda ten istý predmet konania, t.j. identické námietky proti rozhodnutej veci (res iudicata) i v prípade, ak skutok vymedzený žalobou bol posúdený inak nesprávne, či neúplne.

Podľa ust. § 159 ods. 3 O. s. p., len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Podľa ust. § 103 O. s. p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa ust. § 104 ods. 1 veta prvá O. s. p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Prekážka právoplatne rozhodnutej veci svojou povahou patrí k procesným podmienkam a jej zistenie v

každom štádiu konania vedie k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva predovšetkým vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. ak vyplýva z rovnakého skutku).

Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, ak určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený inak, nesprávne alebo neúplne. Pokiaľ ide o totožnosť účastníkov, nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie. Konanie sa týka tých istých osôb aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov konania, či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie.

Z obsahu spisu vyplýva, že konaniu vo veci oprávneného CaC clearing s. r. o., so sídlom v Košiciach, Pribinova 2, proti povinnému Ing. G., o vymoženie sumy 250.000,- USD s príslušenstvom, na základe notárskej zápisnice č. N 142/2002, Nz 138/2002 zo dňa 13.3.2002 spísanej v notárskej kancelárii JUDr. Stanislava Furdu, notára, Košice vedenej na Okresnom súde v Poprade sp. zn. 7Er/419/2006, nepredchádzalo žiadne iné konanie na exekučnom súde a vo veci nebolo predtým rozhodnuté, a teda oprávnený iba poukazoval na rozhodnutie v rámci toho istého konania.

Vydanie rozhodnutia o zamietnutí námietok povinného proti exekúcii nie je rozhodnutím, ktorým sa exekučné konanie končí a vydaním takéhoto rozhodnutia nejde o prekážku veci rozsúdenej v zmysle ustanovenia § 159 ods. 3 O. s. p. V priebehu konania síce Okresný súd uznesením č. k. 7Er/419/2006-53 zo dňa 12.12.2007 s právoplatnosťou k 22.8.2007 námietky povinného proti exekúcii zamietol, ale až následne na základe návrhu povinného na zastavenie exekúcie rozhodol o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. a/. Ako je z vyššie uvedeného zrejmé, v predmetnej exekučnej veci okresný súd najprv rozhodoval o námietkach povinného voči exekúcii, ktorým nevyhovел a následne rozhodol s konečnou platnosťou o zastavení exekúcie, predtým vo veci avšak nepredchádzalo žiadne iné exekučné konanie. Súd je povinný skúmať exekučný titul v rovnakom rozsahu počas celého exekučného konania. V prípade zistenia, že nie sú splnené podmienky materiálnej alebo formálnej vykonateľnosti exekučného titulu, je povinný exekúciu aj bez návrhu zastaviť. S poukazom na uvedené dovolateľom vytýkaná vada konanie súdov nezaťažila.

Pokiaľ dovolateľ namietal, že rozhodnutia súdov spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) je potrebné uviesť, že ide o dovolací dôvod, ktorý sám o sebe prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v Občianskom súdnom poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania (ust. § 236 a nasl. O. s. p.), nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému prieskumu a ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia. Uvedený záver platí aj pre dovoláciu námietku, obsahom ktorej je výskyt tzv. inej vady v konaní pred odvolacím súdom, odlišnej od väd taxatívne uvedených v ust. § 237 O. s. p., o ktorej dovolateľ tvrdí, že mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. ).

Keďže dovolanie oprávneného nie je procesne prípustné, dovolací súd nebol oprávnený pristúpiť k posúdeniu správnosti právneho posúdenia veci odvolacím súdom (dovolací dôvod podľa ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) a ani skúmať, či odvolací súd svoje konanie nezaťažil tzv. inou vadou, majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (dovolací dôvod podľa ust. § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. ).

Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd konania tvrdených dovolateľom a nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 O.s.p., pričom prípustnosť podaného dovolania nevyplýva ani z § 239 O.s.p., Najvyšší súd SR odmietol procesne neprípustné dovolanie

oprávnenej podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

V dovolacom konaní právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo úspešnému povinnému (ust. § 243b ods. 5 a § 243c v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p.). Keďže však povinnému v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli, dovolací súd mu ich náhradu nepriznal.

Dovolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol hlasovaním pomerom hlasov 3:0

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.